

З точки зору прихильників цієї позиції відповідальність підприємця зводиться тільки до юридичної відповідальності, тобто будь-які дії в рамках юридичної законності вважаються соціально відповідальними.

Однак, на думку автору доповіді, ще Аристотель довів, що необхідне дотримання не тільки юридичних, але будь-яких правил соціуму: до відповідальності веде порушення будь-яких правил.

Отже, в управлінні підприємництвом необхідне залучати до відповідальності за порушення не тільки юридичних, але й будь-яких правил.

Література:

1. Бабайлов В.К. Предпринимательство: концепция новой парадигмы. *Проблеми і перспективи розвитку підприємництва: Збірник наукових праць харківського національного автомобільно-дорожнього університету*. 2013. №1(4). С. 9 – 13.

2. Бабайлов В.К., Шершенюк О.М. Конспект лекцій «Соціальна відповідальність» для студентів спеціальностей 051 «Економіка», 076 «Підприємництво, торгівля та біржова діяльність». Х.:ХНАДУ, 2022. 37 с.

ПІДПРИЄМНИЦТВО – ПРОБЛЕМА ПРОФЕСІЙНОЇ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ

*Бабайлов В.К., к.е.н., доцент
Харківський національний автомобільно-дорожній університет*

Як слідує з [1] наступна, майбутня епоха – це епоха підприємництва. У підприємстві існує значна кількість різних проблем. Однією з них є проблема відповідальності за порушення правил моралі, кодексу честі конкретного підприємства, правил, встановлених державою. Однією з причин цього – виникнення спокуси отримання легких прибутків за рахунок порушення встановлених у соціумі підприємців різних правил. При цьому підприємці прихильні виправдовувати таку поведінку різними причинами. При цьому формується навіть ціла своєрідна «філософія» виправдування, яка знайшла своє відображення у формулюванні трьох основних принципів, принципів дотримання, визнання або тільки юридичної, або тільки професійної, або тільки економічної відповідальності. Метою даної доповіді є ознайомлення з так званим принципом професійної відповідальності у підприємницької діяльності. На думку автора знання цього принципу дозволить більш ефективно боротися з порушенням правил, встановлених державою, правил моралі, встановлених у всьому суспільстві, а також правил поведінки, встановлених у самому конкретному підприємстві.

Як показує аналіз аргументів захисників цього принципу, вони стверджують, що максимальний прибуток – єдиний обов'язок підприємця [2]. Прихильники цієї позиції стверджують, що вони можуть переступити закон, щоб принести комусь користь, наприклад, забезпечити прибуток.

На думку автора доповіді закон є закон й його порушення не може бути виправданим ні якими причинами.

Висновок. На думку автору доповіді підприємці зобов'язані керуватися не своїми корисними інтересами, але виконувати всі правила, які встановлені у соціуму підприємців. Порушення будь-яких законів зобов'язане каратися. До речі, відмова, ухилення від цього теж є порушенням правил (посадових обов'язків) і теж веде до відповідальності.

Література:

1. Бабайлов В.К. Предпринимательство: концепция новой парадигмы. *Проблеми і перспективи розвитку підприємництва: Збірник наукових праць харківського національного автомобільно-дорожнього університету*. 2013. №1(4). С. 9 – 13.

2. Бабайлов В.К., Шершенюк О.М. Конспект лекцій «Соціальна відповідальність» для студентів спеціальностей 051 «Економіка», 076 «Підприємництво, торгівля та біржова діяльність». Х.:ХНАДУ, 2022. 37 с.

ІННОВАЦІЙНИЙ РОЗВИТОК ЯК ОБ'ЄКТ УПРАВЛІННЯ

*Дмитрієва О.І., д.е.н., професор
Тимченко О.С., аспірант*

Харківський національний автомобільно-дорожній університет

Вдосконалення транспортного обслуговування населення та виробництва наразі є найважливішою складовою соціального-економічного розвитку та відновлення нашої держави, особливо в умовах військових дій. На сучасному етапі важливим шляхом відновлення транспортної інфраструктури України є саме інноваційний вектор його розвитку. Важливою задачею забезпечення якості автомобільних перевезень багато в чому залежить від інноваційної складової транспортних послуг. Тому при відновленні та розвитку підприємств автомобільного транспорту особливу увагу слід приділити саме управлінню інноваційного розвитку.

Ефективність формування та реалізації управління залежить від того, наскільки правильно визначено об'єкт. На сучасному етапі при формуванні об'єкта при управлінні інноваційним розвитком транспортних підприємств виступають окремі показники. Однак такий підхід не зовсім відповідає сучасним вимогам, які передбачають застосування управлінських впливів на процеси, що формують інноваційний розвиток підприємств автомобільного транспорту.

До розгляду об'єкта управління пропонується використовувати підхід, запропонований у роботах [1], який передбачає такі етапи: формування проблеми управління; постановка цілей управління об'єктом; розмежування об'єкта управління та зовнішнього середовища, визначення характеру взаємовідносин між ними; уточнення чи моделювання об'єкта управління;